

ΜΥΣΤΙΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ – ΤΑ ΨΥΧΟΝΟΗΤΙΚΑ ΕΙΔΩΛΑ (ΚΛΙΣΕ)



Κατά την μύηση σε 4ο βαθμό-Μυστικού Διδασκάλου και κατά την πρώτη περιοδεία ο Τρις Ισχυρός Διδάσκαλος λέει :

« Δεν θα επινοήσετε ποσώς πλέον Είδωλα, διά να ενεργήτε τυφλώς υπό την επιρροήν τούτων, αλλά θα είσθε υπεύθυνος σεις ο ίδιος διά τας πράξεις σας ...»

(τυπικό 4ου βαθμού 1980 , σελις 16)

Η ανωτέρω πρόταση, εκ πρώτης όψεως, ακούγεται σε όλους μας υπερβολικά παράδοξη !

Κατά το λεξικό τής ΠΡΩΙΑΣ :

“ είδωλο είναι άυλος μορφή, πλάσμα της φαντασίας, όπως και η δι’ αντανάκλασεως σχηματιζόμενη πραγματική ή φαινομενική εικόνα αντικειμένου ”

Ας δούμε τι λέει σχετικά ο Παράκελσος στο έργο του “ DE VIRTUE IMAGINATIVA ” :

“ Ο άνθρωπος έχει ένα ορατό εργαστήριο το οποίο είναι το σώμα του, και ένα αόρατο πού είναι η φαντασία του ... Η φαντασία διεγείρει αποτέλεσμα επί της ίδιας αυτής σφαίρας, καί προκαλεί τη γένεση μορφών από στοιχεία αόρατα. Όπως ο κόσμος ολόκληρος δεν είναι παρά αποτέλεσμα της φαντασίας τού παγκοσμίου Πνεύματος, έτσι και η φαντασία τού ανθρώπου μπορεί να δημιουργήσει αόρατες μορφές και να τις υλοποιήσει. Η Φαντασία έλκει όλη τη δύναμη της από την επιθυμία. Υπάρχει προς κάθε κατεύθυνση ένας τεράστιος αριθμός ανθρωπίνων θυμάτων, με μοναδική αιτία την Φαντασία των ... ”

Ας ενσκήψουμε όμως λίγο πιό προσεκτικά, σε ότι θεωρούμε ως προσωπικότητά μας ή εαυτό μας.

Όπως το παχύλο υλικό σώμα αποτελείται από πολλά κύτταρα, οργανωμένα σε λειτουργικά σύνολα, το ίδιο και η προσωπικότητάς μας απαρτίζεται από αλληλοεξαρτημένα ψυχονοητικά είδωλα. Τα κύτταρα, θα λέγαμε, τής προσωπικότητάς ή τού Εαυτού μας είναι ακριβώς, ένα προς ένα, τα **Είδωλα** ή **Κλισέ** πού εμείς δημιουργούμε και προεκτείνουμε σαν αποτέλεσμα των σκέψεων, των επιθυμιών και των αδυναμιών μας. Τα αποκαλούμε δε ψυχονοητικά διότι είναι συνδυασμός φορτίσεως τών ενεργειών τής σκέψεως και της επιθυμίας. Ο Θεός είναι η Ζωή με χαρακτηριστικό του την Αυτάρκεια. Γιά να γίνει όμως η Ζωή Έκφραση-Ευαρέσκεια και να εμφανισθούν τα Φαινόμενα τής Ζωής χρειάζεται να υπάρχει ως Μέσον, η Θεία Ουσία, η οποία δημιουργήθηκε με το Γενηθήτω Φως (τής Γένεσης).

Τα Είδωλα αυτά συντίθενται από τις εκφράσεις τής Θείας Ουσίας στην Δημιουργία πού είναι τα τέσσερα στοιχεία, τού Πυρός, τού Αέρος, τού Ύδατος και της Γης, γιά αυτό δεν είναι άψυχα αντικείμενα, αλλά έχουν μιά δική τους ζωή γιατί και η Θεία Ουσία ζεί. Κάθε τι πού υπάρχει στην Δημιουργία, είτε το βλέπουμε είτε όχι, ζεί και έχει μιά μορφή.

Ας διερωτηθούμε όμως. Τι είναι αυτό πού σε τελική ανάλυση γνωρίζουμε εμείς ως ζωή, το φαινόμενο δηλαδή τής ζωής ; Δεν είναι η συνειδητοποίηση πραγμάτων, καταστάσεων, εντυπώσεων, πού γίνεται μέσω τών διαφόρων εκφράσεων τής Ουσίας Αυτής πού προέρχεται από τον Θεό ;

Λέμε ότι τα Είδωλα τα επινοεί ο άνθρωπος. Ναι, αλλά γιά ποιόν σκοπό ;

Μα ασφαλώς γιά να τον εξυπηρετήσουν. Από την άμορφη **Θεία Υπερουσία**, ο άνθρωπος είναι σε θέση : ότι κάμνει ο Πατήρ Θεός να κάνει και αυτός. Δηλαδή να χρησιμοποιεί και να μορφοποιεί την **Θεία Ουσία**. Μορφοποιείται η Θεία Ουσία ; Ναι ! Στον ανώτερο και κατώτερο νοητικό Κόσμο η Θεία Ουσία έχει σαν χαρακτηριστικό τις μορφές.

Η Ύλη πού αποκαλούμε ψυχική (αισθήματα) καθώς και η παχυλή ύλη, δεν έχουν ως χαρακτηριστικό την μορφή, αλλά μορφοποιούνται. Τώρα τα Είδωλα πού αφορούν την ζωή τού ανθρώπου πως γίνονται ; Πως μορφοποιούνται και πως προικίζονται με μιά δική τους υπόσταση και ζωή ; Γιατί η ζωή τους είναι ανεξάρτητη από την ζωή τών ανθρώπων πού τα έχουν προεκτείνει. Υπάρχουν δύο τρόποι με τούς οποίους οι άνθρωποι δημιουργούν τα Είδωλα. Ξεκινούν δε και οι δύο από την ύπαρξη κάποιου ερεθίσματος μέσα στον κόσμο της ύλης.

Και άλλοτε μεν το ερέθισμα δημιουργεί μιά επιθυμία, άλλοτε δε προηγείται μιά σκέψη η οποία και προέχει.

Στην πρώτη περίπτωση τα αποκαλούμε μορφές **επιθυμιών – σκέψεων**, ενώ

στην δεύτερη περίπτωση τα αποκαλούμε μορφές **σκέψεων – επιθυμιών**.

Η Θεία Ουσία στο Νοητό κόσμο (ιδέες) και Νοητικό κόσμο (σκέψη) τούς δίνει την μορφή. Την ενέργεια ή δύναμη την παίρνουν από το μορφοποιημένο μέρος τής Θείας ουσίας πού ονομάζουμε ψυχικό κόσμο. Μόλις μας δονήσει μιά επιθυμία, ένα συναίσθημα, γιά να γίνει ύπαρξη πρέπει να έχει μιά ραχοκοκαλιά, καθώς και υλική υπόσταση.

Η ραχοκοκαλιά τών επιθυμιών-σκέψεων είναι η αχαλίνωτη επιθυμία και ζωή τους είναι ο παραλογισμός. Με άλλα λόγια η σκέψη πού σκλαβώνεται στο συναίσθημα.

Το σώμα τους είναι λεπτοφυές (ενεργειακής φύσεως) και γι' αυτό είναι αόρατα.

Τα Είδωλα αυτά τα ονομάζει, πολύ εύστοχα, ο Ιησούς ως “ **πνεύματα άλαλα και κωφά** ”, διότι καθώς δεν έχουν λογική μέσα τους, δεν ακούν, είναι κουφά (Μάρκος 9 – 25).

Ας δούμε όμως τον μηχανισμό με τον οποίο δημιουργούνται τα Είδωλα αυτά μέσα μας !

Κάποιος, σαν παρούσα προσωπικότητα, καλυμμένος με τα Είδωλα επιθυμιών και σκέψεων τού παρελθόντος, πού είναι αποθηκευμένα στο υποσυνείδητο του, αντιλαμβάνεται κάτι μέσω των πέντε αισθήσεων. Είναι ανθρώπινο να θέλει να το γνωρίσει και αργότερα να θέλει να το αποκτήσει. Βλέπει κάτι. Αυτό σημαίνει ότι αιθέριες δονήσεις φωτός απλώνονται στην επιφάνεια του και διαβιβάζουν εικόνες και μορφές στους οφθαλμούς και δημιουργούν ένα ερεθισμό στο οπτικό νεύρο και κατόπιν στον εγκέφαλο, ο οποίος τις αποτυπώνει ως « βλέπω ». Αμέσως το Είδωλο ή το Κλισέ τού αντικειμένου το έχει μέσα του. Προσηλώνεται λοιπόν στο Κλισέ τού

αντικειμένου, ενώ νομίζει ότι προσηλώνεται στο αντικείμενο. Από την στιγμή αυτήν γεννιέται το Είδωλο τού αντικειμένου μέσα του ! Μένει τώρα να το εμποτίσει με ενέργεια, με δύναμη. Πως ; Το θέλω ! Όχι μόνο να το γνωρίσω, αλλά να το έχω, να γίνει κτήμα μου. Αρχίζει το νοητικό Είδωλο να εμποτίζεται με την επιθυμία. Όστε τα πνεύματα τα άλαλα και κωφά έχουν ως Ουσία ΖΩΗ τους την επιθυμία των ανθρώπων. Μετά πρέπει να πάρουν επιπρόσθετη δύναμη, να ενεργοποιηθούν πίο πολύ από ότι έχουν ενεργοποιηθεί με την επιθυμία, ώστε να αποκτήσουν πίο μόνιμο χαρακτήρα. Πως θα το έχω δικό μου ; Πως θα το αποκτήσω ; Πως θα το γνωρίσω ; Και τότε υποτάσσεται ο Νούς, η Σκέψη, στο Είδωλο πού δημιούργησε. Και όταν η έντονη δύναμη και ζωή τού Ειδώλου είναι η επιθυμία, η οποιαδήποτε επιθυμία, τότε έχουμε τα λεγόμενα « **πνεύματα, τα άλαλα και κωφά** », τις μορφές δηλαδή επιθυμιών - σκέψεων, όπου ο Νούς θα επινοήσει τρόπους για να εξυπηρετεί, δεν θα είναι ο Κύριος. Μη νομίσετε ότι αυτά πού σας λέω, όπως και αυτά πού θα αναφέρω πίο κάτω έχουν δόση φαντασίας ή είναι υπερβολικά. Μπορεί ο καθένας πολύ εύκολα διαλογιζόμενος και με λίγη ενδοσκόπηση να πειραματισθεί και να διαπιστώσει πως λειτουργούν όλα αυτά μέσα του. Στην ουσία είναι μιά αναπαράσταση τής φωτογραφικής διαδικασίας, η οποία μιμείται λειτουργίες τής Φύσεως. Το Φως πού προσπίπτει διά τού φακού στο φωτογραφικό Κλισέ πού βρίσκεται σε ένα σκοτεινό περιβάλλον είναι ανάλογο με το Φως πού μέσω τού ματιού καταγράφει το είδωλο τού αντικειμένου στον εγκέφαλο και στην συνέχεια στην μνήμη και στο υποσυνείδητο. Η αναπαραγωγή από το Κλισέ των φωτογραφιών μέσω των υγρών εμφάνισης και στην συνέχεια η έκθεση τους στο φυσικό φως αντιστοιχεί με τις προβολές των ειδώλων τού υποσυνειδήτου μέσω τής επιθυμίας (υγρά εμφάνισης) και της σκέψεως (το φυσικό Φως τού τελικού σταδίου τής εμφάνισης των φωτογραφιών).

Ας τα δούμε όμως καλύτερα, βήμα προς βήμα, σε ένα αναλυτικό παράδειγμα.

Ας υποθέσουμε ότι κάποιος βλέπει ένα αντικείμενο πού το θεωρεί πολύτιμο.

Ας πούμε ένα ωραίο πολυτελές αυτοκίνητο για το οποίο έχει μεγάλη επιθυμία.

Τι συμβαίνει τότε ;

Ψυχική ύλη μαζεύεται γύρω από την εικόνα τού αυτοκινήτου.

Η επιθυμία σχηματίζεται.

Είναι ακριβώς η ψυχική ύλη πού κάνει δυνατή την γέννηση μιάς επιθυμίας η οποία ακολουθείται από σκέψεις για το πώς θα την ικανοποιήσουμε, δηλαδή στην περίπτωση μας να αποκτήσουμε το αυτοκίνητο. Μιά γνώση τής υπάρξεως, και η επιθυμία για γνώση και κατοχή τού αυτοκινήτου δεν είναι από μόνα τους επαρκή. Το άτομο υπο-συνείδητα αρχίζει την διαδικασία τής « **οραματοποίησης** ». Ας υποθέσουμε ότι παίρνουμε αυτό το άτομο μακριά από το επιθυμητό αυτοκίνητο και τού ζητούμε να το φέρει στο μυαλό του. Πιθανότατα θα το αναπαραγάγει με την πίο μεγάλη λεπτομέρεια. Κάποιος άλλος πού είδε το ίδιο αυτοκίνητο, αλλά πού δεν εντυπωσιάστηκε από αυτό, δεν θα μπορέσει να το αναπαραγάγει στο μυαλό του με τόση λεπτομέρεια. Συνεπώς η συγκέντρωση και η επιθυμία μας οδηγούν στην κατασκευή νοητικών εικόνων. Είναι αυτό πού αποκαλούμε σκέψη, δηλαδή η συμπύκνωση και κίνηση τής νοητικής ουσίας. Αρχίζουμε να βλέπουμε το αντικείμενο μέσω τού νοητικού φωτός. Τώρα ας προσέξουμε ! Ποιά είναι τα αληθινά αντικείμενα πού κατέχουμε ; Είναι αυτά πού ο πολυς κόσμος θεωρεί πραγματικά ... ;

Ή είναι τα Είδωλα πού έχουμε κατασκευάσει μέσα μας ; Ας υποθέσουμε ότι κλειδώνουμε το αυτοκίνητο πού κατέχουμε σε ένα κλειστό υπόστεγο.

Το Είδωλο τού αντικείμενο είναι μέσα μας, είναι τμήμα τού εαυτού μας. Υπάρχει στην αποθήκη τής μνήμης και μπορούμε να το φέρουμε στο συνειδητό μας ότι ώρα το επιθυμούμε. Είναι δικό μας. Μας φαίνεται όμως ότι δεν είναι πραγματικό. Και όμως αν δεν μπορούμε να το επαναφέρουμε στην μνήμη μας πως θα μπορούσαμε να έχουμε γνώση τού αυτοκινήτου πού βρίσκεται στο υπόστεγο ;

Ας το θέσουμε λίγο διαφορετικά. Ας υποθέσουμε ότι ένα πολύ πλούσιο άτομο πού γνωρίζει ότι σε ένα κρυφό χρηματοκιβώτιο ιδιοκτησίας του υπάρχουν πολύτιμα είδη (χρήματα, κοσμήματα, μετοχές κλπ) παθαίνει αμνησία.

Κάθε τι μέσα στην μνήμη του καταρρέει και διαλύεται. Τι αξία νομίζετε ότι θα έχουν τα αντικείμενα έξω από το μυαλό του ; Ας προσέξουμε διότι αυτά τα σημεία χρειάζονται μελέτη. Τι είναι η ζωή στην πραγματικότητα από το να δεχόμαστε εντυπώσεις και να τις ερμηνεύουμε ; Ας δούμε τον κόσμο γύρω μας. Μπορούμε να τον αντιληφθούμε χωρίς αυτά τα Είδωλα ; Τίποτε απολύτως δεν έχει καμιά αξία στον κόσμο των τριών διαστάσεων αν δεν έχει επίσης αξία μέσα μας. Για παράδειγμα, τι σημαίνει η φράση « **ύπαρξη ενδιαφέροντος** » ; Όταν ένα αντικείμενο έξω από εμάς δεν έχει το αντίστοιχο του μέσα μας, τότε είναι άνευ αξίας. Από πού όμως έχει προκύψει αυτή η κατάσταση ; Από το αντικείμενο ή από μέσα μας ; Όλα είναι μέσα μας ! Ακόμη και όταν ένα υλικό αντικείμενο καταστραφεί ή ένα γεγονός παρέλθει, παραμένει στην μνήμη και στο υποσυνείδητο μας ! Όταν ένα Είδωλο δημιουργείται, η εικόνα του θα εμφανισθεί στη νοητική μας οθόνη, στη βάση τής μύτης, στο κέντρο μεταξύ τών δύο οφθαλμών ([τρίτο μάτι ►](#)).



ΤΟ ΤΡΙΤΟ ΜΑΤΙ

Είναι το σημείο πού τοποθετείται ο **Αργυρός Γνωμών L** κατά την μύηση τού 4ου βαθμού - Μυστικός Διδάσκαλος.

Την στιγμή πού εξέρχεται από το ενεργειακό πεδίο τού υλικού σώματος, αρχίζει να αποκτά το φυσικό του μέγεθος.

Θα μετακινηθεί τότε στους ψυχικούς κόσμους και θα πραγματοποιήσει μιά κυκλική κίνηση το μέγεθος τής οποίας εξαρτάται από την δύναμη τής επιθυμίας. Κατόπιν θα επιστρέψει πίσω στο άτομο.





Κατά την παράδοση, η ψυχική ενέργεια εισέρχεται στον άνθρωπο από το πίσω μέρος της κεφαλής. Από το γεγονός αυτό επικράτησε στο παρελθόν οι γυναίκες να καλύπτουν με μανδύλα τον τράχηλο για να προστατευθούν από την ενέργεια παρόμοιων ψυχικών επιθέσεων.



Συμβαίνει έτσι, γιατί τέτοια Είδωλα ψάχνουν μιά νέα παράταση ζωής, με τον ίδιο τρόπο πού ένα έμβρυο αναζητά τροφή. Θα εμφανισθούν ξανά πάλι στο κέντρο μεταξύ των δύο ματιών και θα ψάξουν για μιά έξοδο. Οι ανάλογοι κραδασμοί τού ψυχικού σώματος θα αρχίσουν ξανά. Θα θυμηθεί το αντικείμενο και η επιθυμία θα γίνει τότε δυνατότερη. Το Είδωλο θα αποσπαστεί για μιά ακόμη φορά και θα κινηθεί στην κυκλική τροχιά του. Ο κοινός άνθρωπος δεν αντιλαμβάνεται τι συμβαίνει. Το Είδωλο τείνει να τον κυβερνήσει ! Μπορεί να γίνει τόσο ισχυρό ώστε να μην μπορεί να το ελέγξει. Στην περίπτωση αυτήν το άτομο είναι σκλάβος τής επιθυμίας, η οποία μερικές φορές μπορεί να είναι τόσο έντονη ώστε να οδηγηθεί στο άσυλο. Πολλές άλλες αρρωστημένες καταστάσεις εμφανίζονται με την μορφή των Ειδώλων αυτών, ως αποτέλεσμα του εγωϊσμού μας, όπως θυμός, επίδειξη, μίσος, αισθήματα ευθιξίας, φιλαρέσκειας κ.λ.π.. Να σημειώσουμε ότι και ο Εγωϊσμός είναι ο ίδιος ένα είδωλο πού ήδη έχει σχηματισθεί μέσα στην προσωπικότητα. Είναι προϊόν επαναλήψεως πολλών άλλων Ειδώλων παρόμοιας φύσεως. Είναι τόσο ευαίσθητο, ώστε η παραμικρή πρόκληση το βάζει σε κίνηση και μπορεί να δημιουργήσει μιά ποικιλία άλλων Ειδώλων. Όλοι ανεξαιρέτως οι άνθρωποι δημιουργούν και προεκτείνουν Είδωλα, είτε υποσυνείδητα είτε συνειδητά. Υποσυνείδητα θα λέγαμε οι περισσότεροι των ανθρώπων προεκτείνουν πνεύματα άλαλα και κωφά.

Συνειδητά είναι τα Εγώ-Πνεύματα, πού έχουν εξελιχθεί και χειρίζονται πλέον την Θεία Ουσία στον νοη-τικό κόσμο, και μέσα απ' αυτόν δημιουργούν όχι είδωλα αλλά **Σκέψεις Δημιουργικές.**

Θυμίζω την δυσεξήγητη περικοπή από το τυπικό τού μαθητή, η οποία τώρα πρέπει να αποκτά για εμάς ένα νόημα :

« **Είθε αί αγαθαί και πλήρεις αγάπης προς τον νεόφυτο σκέψεις απάντων ημών να επενεργήσουν ευεργετικώς επ' αυτού** »

Ζούμε μέσα σε μια ψυχονοητική ατμόσφαιρα γύρω από τον πλανήτη μας περιβαλλόμενοι από διάφορα Είδωλα ή « **πνεύματα άλαλα και κωφά** ». Είναι τα ψυχονοητικά καυσαέρια. Καθημερινά ο άνθρωπος προεκτείνει εκατοντάδες τέτοιων Ειδώλων. Καί φυσικά έχουν αποτέλεσμα σε όσους γύρω του δονούνται με τον ίδιο τρόπο πού δονείται και αυτός λόγω συντονισμού. Τα Είδωλα παίρνουν μορφή, την οποία ή τούς την δίνουμε εμείς ή την παίρνουν μόνα τους, ανάλογα με την φύση τους. Ο κοινός άνθρωπος δεν βλέπει την μορφή τών Ειδώλων αυτών πού προεκτείνει, γιατί τού έχει αφαιρεθεί η ενόραση. Ως τόσο τα είδωλα πού δημιουργεί παίρνουν μορφή, και προ παντός αυτά πού τα αποκαλούμε ως « **πνεύματα άλαλα και κωφά** ». Αυτά παίρνουν μορφές σαν κατώτερα ζώα και ερπετά.

Γιά παράδειγμα ένα Είδωλο μοχθηρίας παίρνει την μορφή φιδιού με σκούρα χρώματα πηγαίνει να χτυπήσει το σώμα ενεργείας τού άλλου. Γιατί κάθε Είδωλο κατευθύνεται πάντα προς το πρόσωπο ή το πράγμα προς το οποίο το στέλνουμε. Τελικά επιστρέφουν σε εμάς. Καμιά φορά αποκτούν το μέγεθος ενός ανακόντα και όταν επιστρέφουν νιώθουμε ένα σφίξιμο στην καρδιά.

Έχουμε άραγε διανοηθεί πόσα τέτοια Είδωλα δημιουργεί ο κόσμος καθημερινά ; Αν ήταν σε θέση να δούν το σχήμα τών Ειδώλων πού προεκτείνουν θα γέμιζαν με τρόμο. Είναι αυτό πού κοινώς ονομάζεται **Κακό Μάτι ή Βασκανία ►**. Αυτά αποστέλλονται από άλλους ή είναι δικά μας κατασκευάσματα. Είναι επίσης πιθανό να τα έχουμε πάρει κατά την διάρκεια τού ύπνου από τον ωκεανό τών Ειδώλων πού επιπλέουν στο ενεργειακό επίπεδο. Παίρνουν σχήματα όπως φίδια, αρκούδες και άλλα ζώα. Πολλές φορές τα μικρά παιδιά, πού είναι ελαφρώς ενορατικά, την νύκτα βλέπουν αυτές τις εικόνες και σηκώνονται και φωνάζουν. Έχουν λέμε εφιάλτες! Είδωλα μίσους και ζήλειας έχουν συνήθως το σχήμα φιδιών, γιατί στον δικό μας πολιτισμό έχουμε κάνει αυτήν την σύνδεση δηλαδή να τα θεωρούμε βλαβερά. Δεν υπάρχει τίποτε το έμφυτο κακό στα φίδια ή στα υπόλοιπα ζώα. Ο τρόπος πού εμφανίζεται ένα Είδωλο εξαρτάται από την γλώσσα και τον τόπο τού κάθε ατόμου. Επειδή τα Είδωλα είναι φορτίσεις ψυχονοητικής ενέργειας μπορούν να προσλάβουν κάθε σχήμα που εξαρτάται από αυτόν πού τα δημιουργεί. Η επίδραση τώρα τού κάθε Ειδώλου πάνω σε αυτόν πού το στέλνουμε εξαρτάται από την ψυχική του κατάσταση. Αν βρίσκεται σε κακή κατάσταση, τότε ένα Είδωλο κακίας επιδρά πάνω του. Αν όμως βρίσκεται σε πολύ υψηλές δονήσεις, γεμάτος αγάπη, μοιάζει να έχει ένα θώρακα και το Είδωλο δεν επιδρά επάνω του.

Η επινόηση και χρήση τών τυπικών με την συχνή επανάληψη των, στον Τεκτονισμό, στην Εκκλησία κλπ, δημιουργεί μια ψυχολογική επήρεια/επενέργεια που βασίζεται στον μηχανισμό ενεργείας τών Κλισέ. Από όλα τα Είδωλα γύρω μας το μεγαλύτερο μέρος είναι πνεύματα άλαλα και κωφά.

Τίθεται τώρα το ερώτημα ; Όλα τα Είδωλα είναι κακά ; Δεν μπορούμε να το πούμε αυτό. Θα τα δούμε σε διάφορους βαθμούς ποιότητας. Από τα πολύ κακά μέχρι τα μη χρήσιμα. Υπάρχουν και ψυχονοητικά Είδωλα πού δημιουργούνται από τις **ανάγκες** τού ανθρώπου. Και πρέπει να ξεχωρίσουμε την ανάγκη από την επιθυμία. Αν η ανάγκη τού ανθρώπου δημιουργεί μιιά επιθυμία και η ανάγκη είναι πιό μεγάλη από την επιθυμία και χρησιμοποιήσει τον Νού ως σκέψη, θα δημιουργηθεί ένα Είδωλο. Όμως αυτό δεν θα το πούμε άλαλο και κωφό. Άρα τα Είδωλα αυτά πού έχουν σαν αρχή, σαν αιτία, την ανάγκη τού ανθρώπου είναι καλύτερης ποιότητας. Έπειτα έχουμε τα Είδωλα πού έχουν μια μικρή δόση επιθυμίας και πιό πολύ σκέψη, έντονη σκέψη. Αυτά τα ονομάζουμε μορφές **Σκέψεων – επιθυμιών**. Τώρα, ποιά από

τα Είδωλα πού έχουμε περιγράψει έχουν την πιό πολλή δύναμη ; Πρώτα έρχονται τα Είδωλα **Επιθυμίας - σκέψης**, μετά τα Είδωλα **Ανάγκης - επιθυμίας σκέψης** και τέλος τα Είδωλα **Σκέψεων - επιθυμιών**. Αλλά ας επανέλθουμε στις μορφές επιθυμιών – σκέψεων. Ο μνημένος σιγά – σιγά θα πρέπει να γνωρίσει και δαμάσει τις διάφορες επιθυμίες. Ποιές επιθυμίες ; Είναι όλες οι επιθυμίες κακές, τυραννικές ; Ασφαλώς όχι ! αλλά θα πρέπει ο άνθρωπος να τις ελέγξει. Να δει την ποιότητα τους, να δει τι δημιουργούν μέσα του υπό μορφή κραδασμών και τότε μέσω τού **Νού – Σκέψεως** να τις κυβερνήσει. Πώς να τις κυβερνήσει ; Να είναι κάτω από την κυριαρχία του, να υπακούν στις διαταγές του και να μην αποτελούν ανεξάρτητες οντότητες. Διότι τα πνεύματα τα άλαλα και κωφά πού δημιουργούνται σαν επιθυμίες-σκέψεις είναι μεν εξυπηρετικά γιά τον άνθρωπο, αλλά είναι όμως ταυτόχρονα και τυραννικά γι' αυτόν.

Και παίρνουν μιά δική τους ανεξάρτητη υπόσταση πού δεν είναι πολύ εύκολο ο άνθρωπος να την αλλάξει. Έχουν δε και μία υποσυνείδητη νοημοσύνη, παρόμοια με τού ανθρώπου Εκείνου πού τα δημιούργησε.

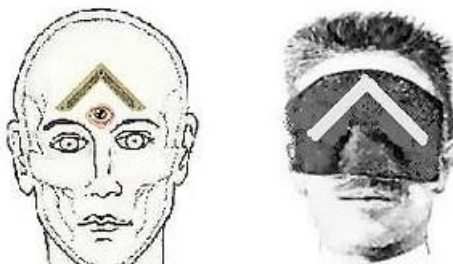
Διαβάζω μιά περικοπή τού Ευαγγελίου, απόλυτα σχετική κατά την γνώμη μου με το θέμα μας. Πολύ δε θα επιθυμούσα να της έδιδε κάποιος μιά διαφορετική ερμηνεία, την οποίαν ευχαρίστως θα κοινοποιήσω :

“ Όταν δε το ακάθαρτον πνεύμα εξέλθει από τού ανθρώπου, διέρχεται δι’ άνύδρων τόπων ζητούν ανάπαυσιν, και ούχ ευρίσκει. τότε λέγει εις τον οίκο μου επιστρέψω όθεν εξήλθον. και ελθόν ευρίσκει σχολάζοντα σεσαρωμένον και κεκοσμημένον. τότε πορεύεται και παραλαμβάνει μεθ’ εαυτού επτά έτερα πνεύματα πονηρότερα εαυτού, και εισελθόντα κατοικεί εκεί, και γίνεται τα έσχατα τού ανθρώπου εκείνου χείρονα τών πρώτων ” (Ματθ. 12 , 43-46).

Τα Είδωλα πού δημιουργούνται από τις δονήσεις, τούς κραδασμούς, μιάς συγκεκριμένης επιθυμίας, εκπέμπονται και πλανιούνται, σε « **άνυδρους τόπους** ». Δηλαδή σε χαμηλής κραδασμικότητας ψυχο-νοητικούς κόσμους, εκεί όπου οι επιθυμίες και οι σκέψεις είναι πολύ χαμηλές και εγωιστικές και επιστρέφουν φέρνοντας μαζί τους επτά (7) πονηρότερα πνεύματα. Γιατί επτά ;

Διότι θα εισέλθουν μέσα μας από τις **επτά** πύλες - κέντρα, και θα μας δονήσουν.

Το μέσα μας είναι το υποσυνείδητο και συμβολικά ο τάφος τού Χιράμ, ενώ το δρύφακτο καθορίζει το περιβάλλον όπου τα ψυχο-νοητικά Είδωλα είναι περιχαρακωμένα και πολύ δύσκολα μπορεί κανείς να τα ελέγξει. Κάθε φορά πού στέλνουμε συνειδητά ή ασυνείδητα τα **Κλισέ** αυτά, εκείνα πάλι επιστρέφουν. Και κάθε φορά πού έρχονται φέρνουν πιό πολύ ενέργεια και γίνονται αυτά τα πνεύματα γιά μας τυραννικά όπως **έμμονες ιδέες**, και τελικά με τις δονήσεις τους κάνουν τον άνθρωπο να μην έχει ανεξάρτητη δική του βούληση.



Στον 4ο βαθμό-Μυστικός Διδάσκαλος, τού ΑΑΣΤ., ο υποψήφιος φέρει στο πρόσωπο του μαύρη ημιδιαφανή ταινία.

Επί πλέον επάνω στην ταινία τοποθετείται ένας μικρός **αργυρούς γνώμων**.

Ο **γνώμων** είναι ένα από τα βασικά σύμβολα τού Τεκτονισμού καί υποδηλώνει αυτόν πού γνωρίζει, τον έμπειρο. Ταυτόχρονα συμβολίζει και την μορφή. Ο άργυρος είναι μέταλλο πού συμβολίζει την επιθυμία, τον ψυχισμό, και την Σελήνη. Να λάβουμε υπ' όψιν μας, ότι στον παρόντα βαθμό ο φωτισμός γίνεται από εννέα φώτα. Το εννέα είναι ο αριθμός τής Σελήνης και τού ενεργειακού επιπέδου τής μορφοποίησης. Ο Διδάσκαλος, πού εργαζόταν στο επίπεδο τών αποτελεσμάτων, πρέπει να αρχίσει, να εισχωρεί στο επίπεδο τών αιτίων. Έτσι γνωρίζοντας τα αίτια, η αποτελεσματικότητα τής δράσης του στο φανερό πεδίο είναι μεγαλύτερη. Πρέπει λοιπόν να διαπεράσει το πέπλο τής Ίσιδος, να ανοίξει διάπλατα την πόρτα τών Μυστηρίων και της απόκρυφης γνώσεως και να γνωρίσει τα μυστικά τής Φύσεως, και από Διδάσκαλος να γίνει Μυστικός Διδάσκαλος. Πρέπει με το κλειδί από ελεφαντόδοντο πού τού αποκαλύπτεται να μπει στο **Δρύφακτο** τού Υποσυνειδήτου του, το οποίο στέκεται εμπόδιο στην εξέλιξη του.

[**Δρύφακτο** = ξύλινο κιγκλίδωμα, παραπέτο-στηθαίο που απαγορεύει/φράζει την διέλευση - Balustrade (φράκτης) before the Sanctum Sanctorum (πριν από τα Άγια τών Αγίων ή Δεβίρ)-εγκυκλοπαίδεια τού Albert Gallatin Mackey].



Ο Μυστικός διδάσκαλος έχει πλέον διέλθει από τον Γνώμονα στον Διαβήτη, ο οποίος είναι σύμβολο τού Πνεύματος καί κατ' επέκταση τού Αοράτου Κόσμου. Συνεπώς χρησιμοποιεί τον γνώμονα στο πεδίο τού αοράτου κόσμου σαν μέσο με το οποίο ελέγχει την πλάνη τού ενδιαμέσου επιπέδου μεταξύ τού πνευματικού καί υλικού κόσμου ή **μέσου Δώματος**, αλλά μορφοποιεί τα Είδωλα τών συλλήψεων του ατελώς επηρεασμένος ακόμη από τις τυφλές επιθυμίες όπως υποδηλώνει η μαύρη ημιδιαφανής ταινία, και το σύμβολο τού αργύρου.

Όταν όμως έλθει η ώρα, στο τέλος τής μυήσεως, ο Τρις Ισχυρός Διδάσκαλος (πρόεδρος τού Εργαστηρίου) λέει :

« αφαιρώ το παρεμποδίζον την όρασιν κάλυμμα, το υποχρεούν υμάς να Ευρίσκεστε μέχρι τούδε εις το ημίφως και απομακρύνω τον γνώμονα »

Τον τάφο τού Χιράμ (κατά το τυπικό τού 4ου βαθμού) περιοδικά επισκεπτόταν ο [Ιεροβοάμ](#) ► και οι έξη Διδάσκαλοι, πού αναπαριστούν τις επτά αυτές πύλες- κέντρα τού ανθρώπινου οργανισμού και φρόντιζαν τα εργαλεία, δηλαδή **τον Γνώμονα και τον Διαβήτη** ή **Εξάκτινο Αστέρα**, ο οποίος συμβολίζει την **Παγκόσμιο Ουσία / Ενέργεια**.



Ο Ιεροβοάμ κατασκεύασε δύο χρυσούς μόσχους.



Δηλαδή **είδωλα**, τούς οποίους και καθιέρωσε ως στοιχείο λατρείας. Ο χρυσός συμβολίζει το ΠΝΕΥΜΑ. Ο μόσχος ή ο ταύρος συμβολίζει την Γη και την επιθυμία. Άρα υποδούλωσε το πνεύμα, την σκέψη στην επιθυμία για την απόκτηση και απολαβή υλικών αγαθών και υλικής κυριαρχίας. Ο ένας εκ των ταύρων συμβολίζει τα είδωλα στα οποία προέχει η επιθυμία και ο άλλος εκείνα πού προέχει η ανάγκη. Γι' αυτό ξηράθηκε μόνο το ένα χέρι του και εν συνεχεία πέθανε ο υιός του Αβιά (Βασ. Γ', 13- 4). Το χέρι συμβολίζει την απώλεια των ζωτικών δυνάμεων, διότι τα αρνητικά Είδωλα τής επιθυμίας απορροφούν πολύ μεγάλο μέρος από την ενέργεια (ζωτικότητα - αιθερικότητα) τού οργανισμού. Συμβολικά ο Υιός είναι ο Ερμής, ο **Χιράμ**. Είναι η συνείδηση η οποία δεν αφυπνίζεται, δεν εξελίσσεται, μοιραία δε περιπίπτει σε αδράνεια και οδηγείται (συμβολικά) στον τάφο.

Πολλά Είδωλα πού δονούνται στην ίδια συχνότητα έχουν μία τάση ομαδοποίησης οπότε η δύναμη τους γίνεται πολύ μεγάλη.

Όπως αναφέρεται στα Ευαγγέλια, μιά τέτοια ομάδα Ειδώλων ή **Άνθρωποδαιμόνων** πού είχε κάνει κατάληψη σε κάποιον άνθρωπο ως **έμμονες ιδέες**, αποκαλύπτει στην ερώτηση τού Ιησού το όνομα της (Μάρκος, κεφάλαιο 5:9) : « **και επηρώτα · τί ονομά σοι, καί απεκρίθη λέγων · Λεγεών όνομά μοι, ότι πολλοί εσμέν** »

Είναι ο νόμος τής Φύσεως ότι μιάς και ένα Είδωλο έχει προεκταθεί προς τα έξω, τελικά επιστρέφει στο υποσυνείδητο τού ανθρώπου πού το δημιούργησε. Όπως δε ακριβώς από ένα φωτογραφικό Κλισέ μπορούν να παραχθούν ή να δούν το Φως πολλά αντίτυπα, με όμοιο τρόπο τότε αναδύεται από τον ωκεανό τής μνήμης του στο συνειδητό μέρος τού εαυτού του, με σκοπό να πάρει νέα ενέργεια και να αποσυρθεί ξανά. Ο ίδιος κύκλος επαναλαμβάνεται έως ότου τέτοια είδωλα επιτυγχάνουν να παραμείνουν στο υποσυνείδητο τού ατόμου σε μιά πιό μόνιμη βάση. Τότε απορροφούν ζωτικότητα από την ενέργεια τού υλικού σώματος και έτσι διατηρούν την ζωή τους. Αυτό είναι ο τρόπος με τον οποίο πάθη, συνήθειες, και μανίες όπως η χαρτοπαιξία, το κάπνισμα και η οινοποσία σχηματίζονται.

Η τάση των Ειδώλων να επιστρέφουν στις πηγές τους είναι πού κάνει δυνατή την εφαρμογή τού νόμου τού **Κάρμα** ► ή **Αντιπεπονθώς** ►. Όλες οι επιθυμίες, παράλογες ή λογικές, τείνουν να εκπληρωθούν, αν όχι αμέσως κάποτε. Γιατί κανένα ποτέ είδωλο δεν απενεργοποιήθηκε πριν ικανοποιήσει εκείνον πού το δημιούργησε και το έχει προεκτείνει. Πρέπει λοιπόν να προσέχουμε το τι επιθυμούμε, το τι δημιουργούμε, αυτά πού αποκαλούμε στον Τεκτονισμό μέταλλα, διότι εξαπατούμε τον εαυτό μας πιστεύοντας ότι απαλλαχθήκαμε από αυτά, **ενώ βάζουμε συνεχώς ογκόλιθους στα πόδια μας**.

Αυτό πού σήμερα μας γοητεύει, το θέλουμε, είναι το παν για εμάς, αύριο θα είναι τίποτε και θα έχουμε πλέον άλλες επιθυμίες. **Αλλά τότε θα το βρούμε μπροστά μας** ! Θα βρούμε μπροστά μας την ικανοποίηση των επιθυμιών εκείνων, οι οποίες τότε θα είναι εμπόδιο για την εξέλιξη μας.

Αυτή είναι ουσιαστικά η **κάθαρση** τού **ύδατος** και τού **πυρός** πού συμβολικά υφιστάμεθα στην μύηση στο βαθμό τού μαθητή.

Να ξέρουμε τι θέλουμε, τι πρέπει να επιθυμούμε και να γνωρίζουμε το μέλλον καθαρίζοντας τον δρόμο μπροστά μας.

Οι Ηθικές εφαρμογές από την αναφορά τού τυπικού τού Μυστικού Διδασκάλου και την ανάλυση πού ακολούθησε, αν κατανοηθούν και εφαρμοσθούν σωστά είναι τεράστιες.

Διότι δεν μπορούμε να γίνουμε καλύτεροι μόνον υποσχέσεις και Ευχολόγια.

Αλλά μπορούμε να αντισταθούμε στην εμφάνιση νέων ή παλαιών Ειδώλων ή να υποκύψουμε σε αυτά δημιουργώντας όμοια και ενισχύοντας τα παλαιά.

Πως μπορούμε συνεπώς να αντιμετωπίσουμε αυτά τα Ψυχονητικά Είδωλα ;

Πρώτα απ' όλα δεν πρέπει να τα αντιμετωπίζουμε πολεμώντας τα μέσα μας.

Διότι ο εχθρός είναι αόρατος και προορισμένος να μας νικήσει.

Κάνοντας πόλεμο εναντίον τών Ειδώλων τα ενεργοποιούμε.

Ο μόνος τρόπος για να αφαιρούμε από τα Είδωλα την δύναμή τους και να

τα " εξουδετερώσουμε ", είναι να τα ΑΓΝΟΗΣΟΥΜΕ ! Με την αδιαφορία

τούς αφαιρούμε την δύναμη που όπως είπαμε είναι η επιθυμία.

(Τα χαρακτηριστικά ενός Μύστη είναι : η αδιαφορία, η απάθεια και η στοϊκότητα)

Δεν είναι τυχαίο πού ο **Θεάνθρωπος Ιησούς** μας έδωσε στο Ευαγγέλιο την προτροπή : **« Γρηγορείτε και προσεύχεσθε ίνα μη εισέλθετε εις πειρασμόν »**

Γιά αυτό η πιό κατάλληλη συνταγή και μυητική προτροπή είναι :

Να είμαστε πάντα σε εγρήγορση ώστε όταν δεχόμαστε επήρειες αυτού τού είδους να ελέγχουμε τις σκέψεις – επιθυμίες – πράξεις και λόγους μας εν τη γενέσει τους.

Όστε να κρίνουμε και τελικά να αποφασίσουμε το τι θα δεχθούμε, το τι θα απορρίψουμε, και στην συνέχεια το τι θα πράξουμε, στοχεύοντας πάντοτε προς το Καλό και την Αρετή.

14-5-2019

Ιόλαος